

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1924. ΕΤΟΣ 6^ο ΑΡ. 273

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιτίμησις καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑΟΣ ΡΩΜΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἔτησία	δρ. 50.—	Ἑξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		Φρ. 50.—	Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ		Δολ. 4.—	Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

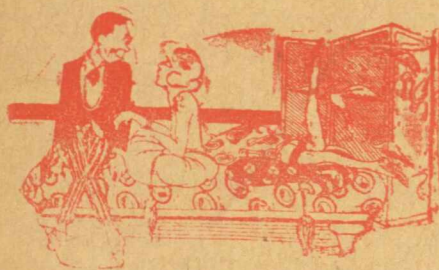
Ἀνδροειδισμός εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λέπτα ἢ λέξις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐπιτομὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνοῦσι.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τα Καλύτερα Διηγήματα

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ήταν από την Άνδρο και αντιπροσώπων το μαζισμό των άπειρων που μπορούσε να έχει καμία από ένα δουλιόκο στρογγυλό, κακοκόκινη, καθαρότατη και προκομμένη...

λογοαία είναι μια πόχη άμαρτηρή και μετανοή, και αφιερώνεται στο θεό... Όλη την ημέρα έβριση η Κατερίνα ήταν σά συλλογή. Την έκοχα, σε συλλογή, άποροφημένη, άρηρημένη, και, λυσασμένος με την ιδέα ότι Κοτερίνα δεν θα ύπηρεσε πλέον την Κυριακή, έκανα διάβημα άπονονημονον, το όποιο προηγουμένως μου είχε στοιχίσει ένα μεγαλειώδες χαστούκι: Έκοψα και την έφλησα στο λαμό της. Θαύμα θαυμάτων! Η Κατερίνα άκίνητη! Έγρασίαθηκα δύο όλοκληρα λαπά για να συνέλθω. Και συνελθόν την έξαναφίλησα, δίς, τρίς, τετράκις... Κύρια των δυνάμεων! Δίεκρινα μεύδιμα ύποστης εύδαμονίας εις τα κατακόκκινα χείλη της. Και, μεθυσμένος, της είπα: —Κατερίνα... αν ήσουν καλή, νά... δηλαδή... θαρ χόσουσ σήμερα στο δωμάτιό μου... όταν έλοι θάνα κοιμημένοι... νά νά... δηλαδή νά... νά... για νά... δηλαδή... Μά δέικαψε ξηρά: —Καλά, θάρθω!

ΠΑΛΙΑ ΓΡΑΦΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μην τους φέρει η άφροσύνη και ταύλλα το φράγγα... Κάποτε, ο θάνατος νά έη και τα τους πύργ... Έκείνος γραφούδια έκανε γλυκά νάγαρηθόμα, Έλα να τινε το σιερό μετ'ά κοιμηθόμα... Κι έπειτα και άφύπνου μεγαρόβλητο φαρμάκι... Σίρις τον άντρα μου γλυκά κι άπύρη είχα...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ

μαύδιμα, το θαυματούχο γό κέρτι της και πρό πάντων τα πολυτίμα χρόνια της πρώτης νεότητος της χάρις ένός κυρίου, δέν είναι καίτοι κ. ε. του κόσμου τούτου... Σήμερα τα κορίτσια δέν νοηαίζουσι πρό του έρωτικύ θυσιαστηριού, έτοιμα διά πάσαν θυσίαν προς χάριν ένός έρωτικού, ο όποιος, έστ' έτσι, δέν εναντιείται από τίποτε και γρη άσυστόλος με την άφέλιαν της φληγ... Ο έρως σημάει άπες όλα τα άνθρώπινα συναισθήματα, έχει κι' αυτός την σφραγίδα των νεωτερικόν άρχόν, που δέικουν την σημερινή μας ζωή... Δέν είναι πλέον δαιμονόροσιμος νρανίας ο άντρας την κεραλή των έρωτικόν έπι πινάκι άντι ένός φιλήματος! Σήμερα, ο έρως έγινε γλέντι, χαρά, τραγούδι, άνοιξις. Δέν παύει τίποτε από την ύπαρξί μου. Τη προσθέτει. Ζητά μένειον, φασαρίαν, διασκέδασιν, αυτοκινητόν, γέλιο, παιχνίδια, άλλα πρό παντός ζητά ψυχραιμίαν, ύπολογισμόν, όρθροφροσύνη, άποσιλωμα. Όταν δέ μια κόρη κοίταει τον έρωτα από την άνάποδη όφι του και διακρίνει δέν ο έρωτής της πάση νά της γράψη και θεσπεί την ζων περιττή όταν έπιστολή περιεί δίπλα της άδιάφορος και μετρίκις όταν κονήξ; στο πνεύρον μιας άλλης και παθαίνει σκοτεινή όταν θυμηθώ πως έπίσης ούτε για μια στιγμή δέν την ή γρηπύνη; ή κόρη, αυτή, όσο νέα και άν είναι, για μένα είναι μια άπαρξής φανατισμένη με την ιδεολογίαν του Παράδοχου, είναι ένα κομμάτι πλασματά που να έρμηνεύεται ή ζωή. Και διά να γίνει σαφέστερος: Τά σημερινά κορίτσια που άναλαμβάνονται ότι και ο έρως έξεπολιτίσθη και άπολυθείμ! αυτός της νεωτερικίας άρχης, ούδέποτε θη γούν δια την άδειασίον του έρωτικού των. Τον προσέγγισ' έφ' όσον τά προσέχει κι' αυτός. Έν άνατίς περιττώσει τά διαγράφου. Τού λέγουσ άριστότατα: —Κύριε έπιστάσει νάμπεροσέχτες. Ήρωσάο. Και κωτούν παρά πάρα. Έμει μένα κόποιος άλλος περιμένει. Δίνου το χέρι σ' αυτόν. —Θά μ' άναπάσει πάντα; —Σάς τό δοκίμομα. Τηρεί την ύποσχέσίον του; Αι σχέσις έξοκλεισθούν και καταλήγουσ καίτοι στο γάμο. Γίνετα καθαρότης των ύποσχέσών του; Ήρωσάο κι' σ' αυτόν. Τώρα πιθανώς τον δεύτερον έρωτα νά μή τον θεσπών άπαρξίοντα τα σημερινά κορίτσια. Εάθοντα τότε ήναχα στο σπατά των. Παντρεύονται μέαν ήμέρον κατόπιν ένός έρωτα συντοκισίου και πάσι λέγοντας: Μιρήθης κ' έσείς, τα σημερινά κορίτσια, φίλη έσπεκνίς. Αφήσατε τά παρματα, αφήστε την έπιμονήν κατά μέρος. Είναι μια τρέλλα, την όποία ο έρως ούδέποτε θά σας συγχωρήση.

ΚΟΡΑΙΕΣ ΕΡΩΤΙΚΗΣ ΤΡΕΜΕΣ... ΚΟΥΡΑΛΙ... ΜΙΡΟΤΑ... ΛΑΟΥΡΑ... ΚΛΙΣΟΝΑΡ... ΧΡΗΣΑΝΘ... ΑΓΓΑΣΤΑ... ΠΡΟΣΟΝ... ΕΡΩΤΙΑ... ΣΠΕΡΜΑΤ... ΜΥΝΗ, ΠΟ... ΒΑΣΙΛΗ... ΜΠΑΠΑ... ΝΕΟΠΑ... ΡΟΖΑ... ΡΕΑ... ΘΕΑ... ΡΟΖ... ΦΡΟΣ... ΟΡΑΝΑ... ΜΑΙΟΝ... ΛΥΔΑ... ΜΑΡΙ... ΜΑ... ΜΕ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ...

Ο ΦΙΛΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΝΕΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Κάθε απάντηση μέχρι 40 λέξεων και κάθε χαρακτήρα μέχρι 50 λέξεων θα δημοσιευτεί μετά την άποσταλήν ένός μοναδικού Πίνακα των λέξεων πού καθέ ένός πλέον λέξει, τόσον εις τάς άπαντήσας όσον και εις τάς χερσούσας, θα πληρώνεται πρός 30 λεπτά ή μία. Διά τάς δημοσιεύσεις με ημερησίως 50 λεπτά ή έξι λεπτά.

Επειδή πολλοί που λαμβάνουν μέρος στο φιλικό διαγωνισμό μας παρακαλούν να δημοσιεύσουμε στο ίδιο φύλλο και την απάντησών των και τον χαρακτήρα των κ' επειδή έν τοιαύτη περιπτώσει, λόγω της προτιμήσεως μερικόν χαρακτήρων, θα έγεννηταν παράπονα, δηλώται εις όλους ότι: Καθένας που θέλει να δημοσιευθή κατά προτίμηση ο χαρακτήρ του μπορεί να έπιτύχη την κατά προτίμηση δημοσιεύσιν του αν πληρώση την δημοσιεύσιν άντι δραχμών 15.

Μέχρι 15 λέξεων δραχ. 2, κάθε έπι πλέον λέξει 30 λεπτά ή μία. —Θλιμένη Γοητεία, εδαριστό διά την ψήφον σας καίτοι δέν έπιδόμα κριτικά διαγωνισμοί. Κίσιος. —Κουβαν Παριανού, άν νομίζετε ότι μπορείτε ν' άνοψτε τους θρησκείας άπογορευμένους, εδαριστάς δέγομα άλληλογραφίαν σας. Διεύθυνσίς μου: Κίσιος, Τριετίας, Άθήνας. —ΝΕΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΝ Μάσιμα: Έτόν 16, μαθητή, άναστήματος μετρίον, κασανή, γλυεία, με μέτα ιδιότροπα, χρωμάτος κασανό και γαλανό, μορφομένη και ήθηκή εις άκρον. Άγαπή την μοναχία. Ψυχά ά γέλιο, πονετική, ελασθητός, ελιφάνης, άγενής, άγνή, παιχνιδάρα. Την όρεξις πολλή ή μουσική. Ζηλιάρη εις τον άνωτακον βαθμόν, παραπονώρα, τεραστή και πολύ ιδιότροπα. Αγαπή να βασιλεύη έπι τον πατ' άν άγαπησ. Δέν άγάπησ ποτέ. Ο έρως δέ' έπλην άίης είσαι άγνωστος, διάν όμοιος τον γάμοθ θα μένη μένη μέχρι τάρος. Μισεί το ψεύδος και άπεθάνεται τους κάλακας. Ονειρεύεται άνδρα άγενή, με άσθήματα ελιφάνη, σοβαρόν, πονετικό, δραστηριον, ρομολόβουνο και ύπομονετικό, πιστό πολύ μέχρι τάρος, να λησρούση την ψυχήν και όμ' το σβήμα. Μάσιμα: Έτόν 22, έν Σαυνης, μάτι μεθ όσ, έρεβόδη, μετρίον άναστήματος, σόφρον, ελιφάνης, σοβαρόν χαρακτήρος, φοβερά μισήθροπος λόγω μεταφορής της τύχης της. Ποδαί να ερωθ φίλον ελιφάνη, να άίης έπιβλητικό χαρακτήρος, να τον συγκινή ή δυστυχία του άλλου, να είναι δέ μεγαλειώδες κατά 8-10 έτη.

ΚΟΥΡΑΛΙ... ΜΙΡΟΤΑ... ΛΑΟΥΡΑ... ΚΛΙΣΟΝΑΡ... ΧΡΗΣΑΝΘ... ΑΓΓΑΣΤΑ... ΠΡΟΣΟΝ... ΕΡΩΤΙΑ... ΣΠΕΡΜΑΤ... ΜΥΝΗ, ΠΟ... ΒΑΣΙΛΗ... ΜΠΑΠΑ... ΝΕΟΠΑ... ΡΟΖΑ... ΡΕΑ... ΘΕΑ... ΡΟΖ... ΦΡΟΣ... ΟΡΑΝΑ... ΜΑΙΟΝ... ΛΥΔΑ... ΜΑΡΙ... ΜΑ... ΜΕ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ... ΚΟΥΡΑ... ΜΙ...

ΤΑ ΡΑΒΒΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΘΑΓΜΑ

Πιρδίκου μ' π'λίμ.
Πιραστ'κά σ' κι τ' χρόν' χειρόν'ρα. Τ' ηθ-
λις μαθές νά μ' κ' βαλ'θή; Πισχολιάτ' μου σ'ν' 'Αθήνα; Για νά Πασκάσ'μι δ'λαδή κι τ' πλησί-
σον, δηλουόνα νά μάν'μι τ' Χριστός 'Ανέστ' μ' εργα; 'Αμ' καλλίτ'ρα είν' τ' λόγια σ' αούτον' τ'ν' πιστάσι. Τά βάν'ς άπού τόνα φι-
τί, τά βγάν'ς άπού τ' άλλου κι δι σοφ' χαλ-

νάν κι τ'ν' κοιλιά.
Φόντος έλαβα τ' νηπλιεγράφ'μα σ' έγ'να κατακίτ'ρους. Έρχόσ'ν μαθές σέ νά πιστε-
τασι όπ' έκανα τ' σ'ταυρό μ' νά πά; μακρύν' ρα, σ' έξοστ'κό, σ' νομμόν 'Αρτ'ς, σ'ν' άλλου κώμοιο, άν ηθ'λις. Έσινα όμ'ς όπε-
μονή κ' επήγα σ' σταθμό νά σι περιλάβου.
—Πότε έρχετι τ' τραίνου, ρουτάου τ' σταθ-
μαρχ'?

- Τώρα σι λίγου, μ' κάνει.
- Νουρη; νουρη; έφτασι τ' τραίνου. Πηδάου άπάνου κι κάνου λιθεώρ'σι στα βυγόνια. Μάσιδι Πιρδίκου π'θ'νά μάσιδι καθανάξα.
- Θά μπηκι σ'ν' άπουθήκη τ' ζουδιου, κώ-
νου μέσα μ', κι πηδάου σ' σκευοφόρου.
- Πού πής, μ' κάνει ου άποθ'μαρσιος, έτ'ς φορτωτ' σή;
- Τι φορτωτ' κή; τ' λίσσι, για τ'ν Πιρδίκου;
- Είνι, γιλάδα αούτουη;
- 'Οί, τ' κώνου, άθουρπος, γ'ναίκα, άρρι-
βουσιαστ'κιά μ'. Έρχετ' νά γιορτάσ'μι τ'ν' ίκατουνατηριόδα τ'ς.
- Δίν είνι μέσα κανείς, μ' λίσσι ου άποθ'-
κάρσιος. Κάνι πίσου.
- Δέν είνι μαθές τ' τραίνου ίκατου τούτ' όπ' έρ-
χετι άφ' τή Γλιδίτσα;
- 'Οί, μ' άπάντεϊ ίκατιός τ'τραίνου τ'ς Γλι-
δίτσας έπεισι όξου. Ικαουτεύχοιμα τ' Πάτρα.
- Μίλα καλά, τ' φ'νάξου. Σιτρονιάστ'κι μαθές τ' τραίνου;
- Μάλ'στα.
- Κί η Πιρδίκου;
- Δίν έξέρου. Μπάς κι λές για λιγνή, κατά-
μαση, μ' ένα σ'μάδι σ' κούτιλου;
- Αί κι μι μαλλιά σά σ'π'ι.
- Κί μι παντόφλις; —Ναι.
- Αίγου άλλοιδουρη;
- Κουμάτι.
- Τ'ν' είδα. Ιχτυόσι σ' κ'ράλι κι τ' άκ'ν' στου σοκουμσιου τ'ς Λαμίας.

Έχανα νά διαρκέσουν μά δίν κούραγα. Νιά κι ο Χριστός έκανε τ' θάγμα του δίν έτ'ν σουστ'ό νά βαγγηκουμήσου, τέτοια μέρα.
'Ανέβ'κα σ'ν' 'Αθήνα κι τραβ'ξα γουρμη σ' χωνοχοσειου για παραγγίλου ένα τραί-
νου άσμάγιου για ν' κρημάσου σ' είκοννί-
σματα κι νάν τ' λιβαν'ίσου πάσα μέρα.
Τώρα φρόντις νά θαραπιής άουρρήγορις κι άν έχασι τ'ν 'Ανάστ'σι κοντά είνι κι η Προστομαγιά. Κουράγιού άς νά β'ή η ψυ-
χούλα σ'.

ΜΗΤΡΟΥΣ ΚΟΥΡΜΟΓΕΛΟΥΣ

REVUES ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Χριστός 'Ανάστη, ελόγισκη αγάπη μου, θά φιληθούμε τώρα καιά σιγά-σιγά... Βαστά κεράκι άναμμέ-
νο τήν καρδούλα μου κ' έχω τά χείλη σου για κόκκινα αυγά.
Κ' όστ'ρα που θά β'ά-
λης τό φουατίκι σου θά πασπατέψω τά λου-
κούλιασου μπρατσάκια Χριστόψωμα, φρατζόλες πουλουράκια.
Και με τσιμπιές και με δαγκωματιές, αγάπη μου, άπάνε σ'τό κορμί σου τό λιγνό

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (Ήγουν όμιλίαϊ έπιμαρτου)

Κάθαπα έλεξον τήν παρελθόν έβδομάν

πρός ύμάς, [πρός ύμάς, έπιτυχούς ουχι άπαξ άλλα τρισίν γυνάς, έπέδωκον ένι έκάστω κευρασιδήν πρόσκλησιον, ήγουν ρανδ-
[βούν γαλλίξιν, προς διαπέρασιν του Πασχάτου έν όμοιοίαν και όφθησάμεν όμοϋ τόν όβελίαν, τό όποιον τής σουβλός άλνιον. Τουτόπω γάρη κατάστασις
[ουσα ζερβοδύμητος και άβληχρά και προβλέπω ότι ή κοιλία

θά βαρήση ταμβουρά, έσέπτην ουν έγκαταλειπάμεν άπ'αυτ' εις τά κρύα λουτρά, τό όποιον προς πρόληψιν έπεισοδιών. Ούτω υπαγάγων τήν επαύριον εις έξοχην όλοταχώς, μακράν τής τύρβως του άδωτος και οκονοβριθός, θά άπορροφήσω άπειρον φρέσχον άήθ, χάριν τής άναψυχός, κυλιόμενος άμα έπιτών χλοσούν χολταρακιάν, τό όποιον θά πράξω τό χριστουανέστιον μετά τών άνθέων και δενδρουλίων.
Ο ΑΓΚΑΒΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΗΟΠΑΣΥΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ροδοκόννηκινον μήτηρ μου,

Χριστός 'Ανάστης — εύχαριστώ έπίσης και τού έτους νά είμαθα καλά κι' ο Θεός νά μάς παντικοδυναμάγη.

Είχα άποφασίξει έμ προ- μελέτης νά περάσωμεν σύ- ριον εις τήν έξοχην διά νά φάγωμεν τόν όβελίαν με ρομάντζα, όπου έμένα μου άνοιγιέ έντελωδ' ή όρεξι και τρώου δυδ-τρια έμβού τια διά μεζέ και μη προς κιοφανισμόν σας. Ένοικιάσωμε ένα φορτηγό αύ- σομίνητο και πατήσαμε με σα έγω κ' ο 'Αρχέζ κ' έδώ- μαμε διαταή στον άρμαπα- τζή νά μάς μεταφέρη εις

τό Χαλάντρι, όπου είναι μια ώραιολατη προ- σοπογραφία και έχει και γλυκύτατο ύδωρ, όπου καταβιβάζουν τά πολάνια και πίνουσ άφ- τόνως. Μπά ποϋ νάν τούς εξέλθη ο οφθαλμός τής Ζηλιάρας. Θά με έμάτιασαν φαίνεσαι αι γειτόνισσι και διά τούτο έσπασε τό αυτοκί- νητο κ' έβρισάμεν σ'τό δρόμο έγω κι' ο 'Αρχέζ και μάτι άλλοι, όπου εγκάρισον ότι εξ αίτίας μου έδραστή το αυτοκίνητο, έβγακε όπου ελ- μα σωματόδικια και δέ μ' έσήκωε η με- χανή, τόν καιό του τόν καιρό και τόν άνα- ποδο που νά μη σώσουν νά μανουν Πασχα- λείαν οί βριξήδες. Ένονια τούς κ' έγω τό μεσοούχιον θά υπάγω εις τήν Ματροπόλιν με τό καινοσογές ένδυσματίο μου και θ' άνέ- βω και σ'τό έξέδρα διά νά με γδ'ή όλος ο συ- ντασιός και νάν τούς μπ'ό καρφι σ'τό μάτι. Λοιπόν αυτά και εις άλλα με ύγιαν, ή κήρη σας
ΒΕΤΤΑ

θά γούσωμαι τή γλύκα ένός ψητού άρνου— μέρος φαχιά. Και για μουστέρδα και σαλατικά, όταν καρμιά φορά σ'τό διάβολο θά με στέλης. Θάγω τήν γροβίνα και τό πείσμα σου τήν ώρα που θά νάνης πός δέ θέλις. Κρασί; δέν ενδιαφέρουμαι γι' αυτό και μη μου δώσης ούτε σταλιά μακάρι, κοντά σου με μεθούνης τά στηθάκια σου— σώμα και γιομοτάρι. Όσο για φρούτο, κάνε έπ'υ καλά, έγω σου τόπα και πρατήτερο: όσο ξενούτερο τόσο καλλίτερο!
Ο ΔΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΔΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΤΗ ΛΑΚΟΥΒΑ

'Ανασάσως νύχτα, οε Μανιώ τερφιλαρύγ-
μα, και άλλήλους περι-
πτεξόμεθα κι' άς διγ-
κώση ο ένας τόν άλλο
για νά βγάλουμε τάχι-
μας και νά σκάσουν οί
όχτροι που μάζόχρησέ-
ονται, οε όβελία μου.
Θά μου πής τί γλέντι
θά κείσομε μια κ' έχω
τόνα χέρι σ'τόν ύφο σά
νάτανε η προτομή του
Βύρωνα. Τι σκάσι έ-
χουσε τά χέρια με τό
γλέντι, οε πουλάκι μου;
'Ας είνα καλά τό στό-
μα και τά ποδαράκια
κι' όσο για τά χέρια τά
βολέσω του λόγου μου
και μέν'άριστερό—χρό-
νια ζερβοκουτάλις, ο-
πως ξερείς. Έξ άλλου

ήθελες δηλαδή νάν τόν άφίκα τόν τριμέρη;
'Ας τό χρωσάσαι πούταν Μεγάλη Παρασκευή
και άν τόν έστέρνα σ'τόν άλλο κώμο ειχε
πένθος ο Θεός και θά μου τίς έστέρνε πίσου.
Ρέ, έτσι με μακίμπεσά βάνουσε χέρι σ'τό θρι-
αβο τ' άλλουνοϋ; Μιά και τάχα σφωφήσει
με τούς επιτρέπους τής Βλασσαρούς νά κου-
μαντάρω έγω τό «Αί γεναί πάσαι» τ' ήθελε
τοό λόγου του νά μπη σ'τή μέση; Για νά μάς
χαλάση δηλαδή τό τριτέστο η για νά κινή
τό κορμάτι του σ'τή χήρα του Νέντα τοϋ τα-
βερινιάρη; Άρκα την τό λουτός. Κι' αν δέ
σεβόμεσε τά Ιερά μυστήρια, θά σ'τόν άφίνα
σέκο σ'τά πλακάκια τής εκκλησίας. Άφρη τόν
τόρα νά έπισκυσάση τό κεφάλι του. Πρόλαβε
μονάχα και μουδωσις με τό χέρι με τό μα-
νουάλι; Έ, τότες ήτουν που ήνα πιεραία Βουρ-
γάρικη 'Εφτυσα κ' ήμουν έτοιμος νάν τόν
άποσταλείσω, όντας τόν άρπαξαν οί έπιτρο-
ποι και τόν έβγάνασε δξου για νά μη γίνη
συμπλοκή μέρα ποϋτουν. Και νά σιϋ π'ό δέν
κάνανε κι' άοχημα, γιατί, άν μου τόν άφίνανε,
θά σ'τόν ειχα κάνει έτήρα γιουβαράκια και
θάξε φραχάματα η μάνα του για νάν τής
βγάνουσε σ'νταξί κ' έσύ, οε αίστημα, θά μι-
ξοκλαιγες, έβενω που δέν δάμουν δξου νιά νά
πασκάσωμε. Μιά όμως ποδ' τά βόλεψα τά
πράγματα, έλα έφέσω νά μου πής με τί πρό-
γραμμα θά κάνουμε Λαμπρή. Βίνε μονάχα
καλά σ'τό νοϋ σου πως έφέτος θά γλεντήσω
έτσι ποϋ θά κάνω τά σ'όμκοντα ν' άλλοιθα-
ρξουσιν. Θά μου πής; νά τήν περάσωμε σ'τό
σπίτι σου. Για δέξ, οε; φιλότιμο ποϋ σ'τόχε ή
Εύσ. Βαπτίσα έχουσε δηλαδή ποϋ θά γλεν-
τήσωμε οίκαδε, για ήμαστι σ' άνάρρωσι; Κάνε
σ'τή μπάτσα και θά τήν κανονισα έγω τήν τε-
λετή. Μόλις τό λοιπός βιρέσου η καρπάνες
νάνε κατά η λακούβα του Παντελή όδός Φα-
κίσινα, πρώτο ύπόγειο άριστερά. Αύγουδάνια
βραστά, λάδι μπόλινο, μαρούσσαλάτα
και σάτζα ψητοϋ μπόλιση. Όσο για
τό κρασί, άλλο νά σ'τό πο κι' άλλο για τό δε-
κράσιος. Έμάστει πινολάκι στενούχομα και
άνευ ήλεκτρομό—για νό ξερός. Άλλά καλλι-
τερα, οε Ιδεολόγα μου. Δάισίνουμε και τήν
πόρτα και τό σκαρβάνουμε τό ζέφτι έν στινέ
κόλινο. Φρόντισε μονάχαμη ποϋ κινήσε καρμιά
στραβοκίμονιά και μου φορδύνης τόν κύκλο
γιατι θάχομεν ντράβαλα. Ένα μονάχα
έχε υν' όμι σου: Μη δώκης άγέρα του Παν-
τελή, γιατί τάχει χούϊ ο μακαντζόςης μόλις
δη θηλυκονά μαζεύηκαλοδρμα. Είναι δηλαδή
τέτοιος που και δύο νάν τόν κρατάνε μπορεί
νάτι νά τούς εγγυοστήρη και τότες δέν άνα-
κατεύουμε άλληλοΐα Έν τάξει;

Ο ΒΛΑΜΗΣ

Ο ΒΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ."

Ο πέμπτος τόμος τής «Σφαίρας» έτοιμά-
σθη και πωλείται εις τά γραφεία μας προς
50 δρ. έκαστος. Διά τό έξωτεριόν 10 δρ. έπί
πλέον διά τά ταχυδρομια ά.